

– Jotta onnistuttaisiin, on joukkueen hengen oltava hyvä, valmentaja Kai Rosvall uskoo.

Taistelu Suomen jääkiekkomestaruudesta on jälleen käynnissä, samoin taistelu noususta liigaan. Mukana kymmenen joukkueen kilvasa on myös Joensuun Kiekko-Pojat, joukkue susirajalta, ykkösdivisioonan suosikki.

Jääkiekkoilu on nykyisellään liiketoimintaa, kickoscura likeyritys miljoonabudjetiteinen. Joensuun Kiekko-Pojat ei ole poikkeus. Seuran johtokunta kootaan niin, että sen jäsenillä on mahdollisimman hyvät yhteydet paikalliseen yritysmaailmaan ja jos mahdollista – myös poliittisiin päättäjiin.

Mies omista riveistä

Jääkiekkoseuroja johtavat lähes pääsääntöisesti liike-elämän palveluksessa olevat. Joensuun Kiekko-Pojissa tilanne on toinen. Seuran puheenjohtajuutta hoitaa alkaneesta syksystä lähtien Kari Koivunoro, lääkäri.

Uusi puheenjohtaja toteaa tulensa tehtävään sattumalta. Johtoon haluttiin mies seuran omista riveistä, ja Kari on ollut jäsen jo runsaan vuosikymmenen, toiminut suurimman osan ajasta joukkueen lääkärinä, kuten edelleenkin.

– Ammattini vuoksi minulla on yhteyksiä paikallisiin yrittäjiin. Siltä osin kaikki on järjestyksessä. Aikaa sen sijaan tarvitsisin kyllä enemmän, jotta voisin ”myydä” seuraa tehokkaammin. Olen yksityislääkäri ja otan potilaita vastaan aamukahdeksasta iltaseitsemään. Ei ole helppoa livahtaa vastaanotolta omille teilleen.

Kolmen miljoonan budjetti

Joensuun Kiekko-Poikien budjetti rakentuu puoliksi pääsylipputulon varaan. Toinen 1,5 miljoonaa markkaa täytyy hankkia muualta. Jäähallin mainospaikoista heruu seteleitä, samoin peliasumainoksista. Nuorisajaosto kerää vuoden aikana puolisen miljoonaa muun muassa pitämällä kioskeja jäähallissa.

– Joensuusta ei ole helppo löytää suuria sponsoreita. Osuuspankki on päätukijamme. Hallin mainospaikoja on myytävä aktiivisesti sellaisille yrittäjille, jotka niistä ovat kiinnostuneet.

Joensuussa riittää jakajia niukoille mainosmarkkoille, sillä kaupunki on varsin aktiivinen urheilu-kaupunki. Ampujat, yleisurheilijat ja suunnistajat edustavat maan huippua.

Kari Koivunoro painottaa, että varsin suuri menoerä ovat korvaukset, joita pelaajille maksetaan menetetyn työajan ansiosta. Valtio ja kunta lohkaisivat niistä veroina yli 200 000 markkaa. Kiekkoilija on vuoden aikana tavalla tai toisella kiinni pelaamisessa yli 30 nelikymmentuntista työviikkoa. Se on paljon se. Suhteiden yritysmaailmaan pitää olla kunnossa, jotta myönteisiä työnantajia löytyisi.

(sivu 5)

Rannikolla pelataan suoraviivaisesti. Porilainen yleisö ihannoit kovuutta. Karjalainen yleisö taas suosii kauneutta ja vauhtia.

(jatkoa)

Liigapaikka

Joensuun Kiekko-Poikien pelillinen edistymisen on ollut selkeän nousujohteista. Vielä kaudella 1980-81 pelattiin ykkösdivisioonassa rämpien, seuraavalla kaudella sijoitus oli viides ja viime kauden päätteeksi toinen. Se merkitsi pääsyä liigakarsintaan.

Vasta viidennessä ottelussa Oulun Kärpät ratkaisi liigapaikan itselleen. Pitkän tähtäimen tavoiteajattelun mukaan seuran pitäisi noustakin liigaan vasta keuhkatalvela 1985.

Liigapaikka täyttää pelaajien kunnianhimoiset tavoitteet. Kaupungin imagelle se merkitsee paljon. Kun pelaamme liigassa, pystymme helpommin pitämään omat hyvät kasvattimme kotikaupungissa. Ja yleisön toiveena on tietysti nähdä Joensuussa huippukiekkoa, Kari Koivunoro luettelee. Hän myöntää kyllä, että mahdollinen nousu merkitsee kovia taloudellisia rasitteita. Jos ja kun pelaajia on hankittava muualtakin, he tarvitsevat työn ja asunnon, ja siirtosumat ovat korkeita.

Pelaajia puolestaan rasittavat jatkuvat pitkät matkat poikki maan idästä länteen ja etelään. Opiskelijoille ne sopivat huonosti. Aikaa lohkeaa liikaa öiseen bussissa istumiseen. Turta väsymys on seuraavan päivän seuralainen.

Tosinhan pojat tahtovat nykyään mieluummin NHL:n tähdeksi kuin akateemikoiksi, Kari Koivunoro naurahdaa.

Kovuus - Kauneus

Joensuun Kiekko-Poikia valmentaa jo kolmatta kautta Kai Rosvall, entinen raumalainen huippupelaaja. Hän painottaa, että tavoitteena ei saa olla vain nousu liigaan. On pyrittävä koko ajan lisäämään taitoja niin, että joukkue pystyy heti alkuunsa liigan keskivaiheille.

Heittopussina oleminen ei ole mikään tavoite. Rimaa ei saa asettaa liian alas, mutta liikaa ei silti pidä ahnehtia ennen aikojaan. Joukkuetta kehitetään asteittain liigan suuntaan.

Kai Rosvall tuli Joensuuhun vastakkaiselta puolelta Suomea ja myöntää, että törmäystilanteita syntyi:

Rannikolla olin tottunut siihen, että mennään suoraan asiaan, että valmentaja sanoo pelaajille pahatkin asiat sellaisinaan. En osannut kaarrella vaan sanoin, mitä ajattelin. Se ei oikein onnistunut. Minun oli pakko tutkistella itseäni.

Kai Rosvall näkee muitakin ero-

ja itä- ja länsisuomalaisen yleisön, kiekkoilun ja pelaajien välillä:

Rannikolla pelataan suoraviivaisesti. Porilainen yleisö ihannoit

Maalivahti Juha Jääskeläinen saa tarpeen mukaan harjoitusvapaata asepalveluksesta. Siviiliin pääsyn jälkeen hän jatkaa sähköasentajana.

Liigapelaajien taloudelliset edut on niin hyvin turvattu, että kaikki eivät pidä kansainvälistä menestystä tärkeänä. Tässä puolestaan pillee yksi syy edustuskiekkoiimme huonoon tasoon, Kari Koivunoro arvelee.

kovuutta. Karjalainen yleisö arvostaa pelin kauneutta ja vauhtia. Pelaajien tekniikka on täällä pehmeää, pelitapa eloisa ja vilkas, luistelu kaunista ja herkkää.

Hyviä sotilaita

Joensuun Kiekko-Poikien pelaajat ovat nuoria ja kehityskykyisiä, suurelta osaltaan Joensuun ja Savonlinnan akselilta. Opiskelijoita joukkueessa on vähän. Varastomiehiä on kaksi, samoin palomiehiä ja myyjiä.

Neljä pelaajista on työttömänä, neljä suorittaa varusmiespalvelustaan, kaikki Kontiorannassa, aivan lähellä Joensuuta. He saavat pelilomien lisäksi harjoitusvapaata arkisin 16.30-23.00 paitsi jos leirit tai sotaharjoitukset toisin sanelevat.

Meidän pyrkimyksemme on, että pelaajamme ovat myös hyviä sotilaita. Jos he eivät palvele kunnolla, emme mitenkään kinua heitä lomalle, painottaa Kai Rosvall ja toteaa, ettei moitteita ole kuulunut.

Kai Rosvall ei tarkoita vain omia pelaajiaan vaan suomalaisia kiekkoilijoita yleensä, kun hän toivoo, että he tiedostaisivat selkeämmin, mihin pelaamisella oikein pyrkivät. Tavoitteita ei ilmaista, vaikka ne olisivatkin olemassa; pelätään epäonnistumista.

Suomalaisen joukkueurheilun suuria heikkouksia on se, että mitään ei tapahdu, ellei joku patista. Omehtoisesti eivät pelaajat tee paljonkaan. Kuitenkin sitä tietä kulkemalla voisi päästä vaikka mihin.

Maalivahti

Yksi Joensuun Kiekko-Poikien varusmiespelaajia on Juha Jääskeläinen, maalivahti, kaupungissa syntynyt, elänyt ja varttunut nuorukainen, joka kuuluu lupauksiin; ansiolistalla on muun muassa pelaami-

nen alle 20-vuotiaiden MM-kisoissa.

Mie aloitin kuusivuotiaana, pihapeleissä. Suksisauvat oli maalina ja mie tein liikkeitä, joita olin sattunut näkemään. Mie tykkään siitä kun maalivahti tekee itte hommansa. Hän on yksilö joukkueessa.

Juha Jääskeläinen valittaa, että korttelikiekko on kuollut pois. Se merkitsi hänelle ja sadoille muille pojille paljon. Eri kaupunginosien välisissä otteluissa oli todellista säpinää. Ne saivat posket hehkumaan innostuksesta jo paljon etukäteen.

Tähän asti mie olen pitänyt tavoitteena edustaa Suomea. Nyt mie haluan pelata mahdollisimman hyvin omassa porukassa, jotta noustaan liigaan. Siellä sitten pääsee näyttämään mitä tosiaan osaa. Ja miulla on vielä paljon opittavaa.

Susirajalta

Jääkiekkoulu on talviviihde, joka täyttää Joensuussa eräänlaista tyhjiötä. Kiekko-Pojilla on kotikaupungissaan hyvä maine. Katsojauskollisuus on erittäin hyvä: noin 77 % seuran kannattajista seuraa kaikkien sen ottelut. Kausikortteja on myyty täksi kaudeksi noin 800. Uusi lähes 5000 ihmistä vetävä halli saattaa ennen pitkää käydä ahtaaksi.

Kiekkoseuralla on vaikutusta asukkaiden viihtyvyyteen. Se saat-
taa myös vetää yrittäjiä kaupunkiin, jos se menestyy hyvin, Kari Koivunoro pohdiskelee.

Valmentaja Kai Rosvall muistaa omilta pelaajavuosiltaan, että Länsi-Suomessa koettiin melkein rangastuksena lähteä pelaamaan susirajalle.

Nyt käsite susiraja on pelkästään positiivinen. Jo muutamana vuotena järjestetty susirajaturnaus on lyönyt itsensä läpi. Monet seurat kysyvät, päästäköön mukaan Kai Rosvall kertoo.

Joensuun Kiekko-Poikien kannattaisi kenties käyttää maantieteellistä asemaansa hyväksi vielä paremmin. Vai miltä maistuisi uusi nimi: Jokisudet...

